

The Educational Role of Women in the Post-War Era With an Emphasis on the Quranic Perspectives on Women and the Family

Ruhollah mohammadi

Assistant Professor, Department of Quranic Sciences and Hadith University of Quranic Sciences and Education Faculty of Quranic Sciences, Shahrood Shahrood, Iran

r.mohammadi@quran.ac.ir

Mina Mohammadkhani

Teacher

minamina1405@chmail.ir

Abstract

The post-war period entails deep psychological, social, and identity challenges, with the family—as the most fundamental social institution—bearing the greatest impact. Women, in their roles as wives, mothers, and educators of the new generation, hold a special position in repairing damages and rebuilding human capital. Adopting a descriptive-analytical approach and relying on exegetical and narrative sources, this study seeks to explain the educational role of women in the post-war era based on Quranic teachings. Findings indicate that the Holy Quran introduces woman as a central and active element in the faith-based, emotional, and moral education of the family, emphasizing her role in establishing tranquillity, mercy, and affection within the family sphere (al-Rūm: 21). Moreover, verses concerning patience, striving (jihād), benevolence, forgiveness, and the restoration of social bonds provide a normative framework for women's contribution to the psychological and moral rehabilitation of post-war society. In this context, women can utilize Quranic teachings to rebuild social trust, heal psychological wounds, and transmit ethical values to the next generation. Accordingly, designing educational models and social policies in the post-war period inevitably requires serious attention to women's educational capacities in light of divine revelation.

Keywords: Woman, Education, Post-War, The Holy Quran, Family Social Role of Women.

Table of Contents

الدور التربوي للمرأة في مرحلة ما بعد الحرب مع التركيز على المنظور القرآني للمرأة والأسرة

روح الله محمدي

أستاذ مساعد، قسم علوم القرآن والحديث، جامعة علوم القرآن والمعارف، كلية علوم القرآن بشاهرود، شاهرود، إيران

r.mohammadi@quran.ac.ir

مينا محمدخاني

مرتبعة، حاصلة على المستوى الثالث، المدرسة التخصصية الإسلامية للإمام جعفر الصادق (عليه السلام)، minamina1405@chmail.ir

الملخص

يُرافق مرحلة ما بعد الحرب تحديات نفسية واجتماعية وهوية عميقة، وتتأثر الأسرة، بصفتها المؤسسة الاجتماعية الأكثر أساسية، تأثيراً كبيراً. للمرأة، بصفتها زوجة وأماً ومربية للجيل الجديد، مكانة خاصة في ترميم الأضرار وإعادة بناء رأس المال البشري. يعتمد هذا البحث على المنهج الوصفي التحليلي، معتمداً على المصادر التفسيرية والروائية، لبيان المكانة التربوية للمرأة في مرحلة ما بعد الحرب في ضوء التعاليم القرآنية. تُشير النتائج إلى أن القرآن الكريم يعتبر المرأة عنصراً محورياً ونشطاً في عملية التربية الإيمانية والعاطفية والأخلاقية للأسرة، ويؤكد على دورها في إحلال السكينة والرحمة والمودة في الفضاء الأسري (الروم: ٢١). كما أن الآيات المتعلقة بالصبر والجهاد والإحسان والعفو وإعادة بناء الروابط الاجتماعية، تُوفّر إطاراً معيارياً لأداء دور المرأة في إعادة التأهيل النفسي والأخلاقي للمجتمع ما بعد الحرب. وبالتالي، فإن تصميم النماذج التربوية ورسم السياسات الاجتماعية في هذه المرحلة، لا غنى فيه عن الاهتمام الجاد ببطاقات المرأة التربوية في ضوء الوحي الإلهي. الكلمات المفتاحية: المرأة، التربية، مرحلة ما بعد الحرب، القرآن الكريم، الأسرة، الدور الاجتماعي للمرأة.

جایگاه تربیتی زنان در دوران پساجنگ با محوریت تبیین دیدگاه‌های قرآنی در مورد زنان و خانواده

روح الله محمدی

استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی شاهرود

r.mohammadi@quran.ac.ir

مینا محمدخانی

(نویسنده مسئول) طلبه سطح ۳ مدرسه علمیه تخصصی امام جعفر صادق علیه السلام، شاهرود
minamina1405@chmail.ir

چکیده

دوران پساجنگ با چالش‌های عمیق روانی، اجتماعی و هویتی همراه است و خانواده به عنوان بنیادی‌ترین نهاد اجتماعی، بیشترین تأثیر را می‌پذیرد. زن در نقش همسر، مادر و مربی نسل جدید، جایگاهی ویژه در ترمیم آسیب‌ها و بازسازی سرمایه انسانی دارد. این پژوهش با رویکرد توصیفی-تحلیلی و تکیه بر منابع تفسیری و روایی، در پی تبیین جایگاه تربیتی زنان در دوران پساجنگ براساس آموزه‌های قرآنی است. یافته‌ها نشان می‌دهد که قرآن کریم، زن را در فرآیند تربیت ایمانی، عاطفی و اخلاقی خانواده، عنصری محوری و فعال معرفی می‌کند و بر نقش او در ایجاد سکینه، رحمت و مودت در فضای خانواده تأکید دارد (روم: ۲۱). همچنین آیات مربوط به صبر، جهاد، احسان، عفو و بازسازی پیوندهای اجتماعی، چارچوبی هنجاری برای ایفای نقش زنان در بازپروری روانی و اخلاقی جامعه پس از جنگ فراهم می‌آورد. در این راستا، زنان با بهره‌گیری از آموزه‌های قرآنی می‌توانند به بازسازی اعتماد اجتماعی، التیام زخم‌های روانی و انتقال ارزش‌های اخلاقی به نسل آینده بپردازند. براین اساس، طراحی الگوهای تربیتی و سیاست‌گذاری اجتماعی در دوران پساجنگ، ناگزیر از توجه جدی به ظرفیت‌های تربیتی زنان در پرتو وحیانی است.

واژگان کلیدی: زن، تربیت، پساجنگ، خانواده، نقش اجتماعی زنان.

مقدمه

جنگ، پدیده‌ای ویرانگر است که تمامی ابعاد زندگی فردی و اجتماعی انسان را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

پیامدهای روانی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جنگ، به‌ویژه پس از پایان درگیری‌های مسلحانه، جامعه را با چالش‌های جدی روبرو می‌سازد. خانواده، به‌عنوان کوچک‌ترین واحد اجتماعی و بستر اصلی تربیت، بیشترین آسیب را از جنگ متحمل می‌شود؛ کودکانی که شاهد خشونت بوده‌اند، زنانی که عزیزان خود را از دست داده‌اند، و مردانی که با بحران هویت و اضطراب پس از سانحه دست و پنجه نرم می‌کنند. در چنین شرایطی، ترمیم زخم‌های روانی، بازسازی پیوندهای اجتماعی و احیای سرمایه انسانی، ضرورتی انکارناپذیر است.

در این میان، نقش زن در تحمل، انطباق و بازسازی جوامع پساجنگ، نقشی حیاتی و چندوجهی است. زن، به‌عنوان مادر، همسر، خواهر و دختر، در خط مقدم مواجهه با پیامدهای جنگ قرار دارد و در عین حال، مسئولیت اصلی تربیت نسل‌های آینده و حفظ انسجام خانواده را بر عهده دارد. با وجود اهمیت انکارناپذیر این نقش، مطالعات نظام‌مند و جامع‌قرآنی که به‌طور خاص به «جایگاه تربیتی زن در دوران پساجنگ» بپردازد، همچنان نیازمند بسط و تعمیق است.

اهمیت و ضرورت این پژوهش

از منظر مطالعات قرآنی، تبیین جامع نقش زن در خانواده و جامعه، با تأکید بر آموزه‌های وحیانی، همواره مورد توجه اندیشمندان بوده است. با توجه به پیامدهای ویرانگر جنگ، ضرورت بازخوانی و انطباق این آموزه‌ها با شرایط خاص دوران پساجنگ، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. از سویی دیگر، مطالعات زنان، به‌ویژه در حوزه تاب‌آوری و نقش‌آفرینی اجتماعی در شرایط بحران، نیازمند استخراج مبانی نظری قدرتمند و بومی است. همچنین، در حوزه مطالعات صلح و جنگ، توجه به نقش عوامل صلح، به‌ویژه زنان، در فرآیندهای پس از مخاصمات، امری کلیدی تلقی می‌شود. این پژوهش با تلفیق این حوزه‌ها، در پی پاسخگویی به خلاء موجود در تبیین الگوی تربیتی زن مسلمان در شرایط پساجنگ است.

تربیت از منظر قرآن

بررسی «تربیت» در دوران پساجنگ از منظر قرآن کریم، رویکردی بسیار عمیق و راهبردی است. قرآن کریم به عنوان یک متن هدایت‌گر، نه تنها احکام کلی ارائه می‌دهد، بلکه الگوهای رفتاری برای عبور از بحران‌های بزرگ (از جمله جنگ) را ترسیم کرده است.

اصل «تألیف قلوب»

یکی از مهم‌ترین آموزه‌های قرآنی برای دوران پس از تنش، تلاش برای ایجاد

پیوند دوباره میان اعضای جامعه است. در قرآن، «تألیف قلوب» به معنای نرم کردن دل‌ها و ایجاد الفت است. پس از جنگ، قلب‌ها سخت و مملو از کینه است.

رویکرد تربیتی: قرآن به «اصلاح ذات‌البین» (ایجاد صلح میان مردم) تأکید ویژه دارد (سوره انفال، آیه ۱). تربیت در پسا جنگ یعنی آموزش گذشته و بخشش، تا کینه‌های ناشی از دوران جنگ، عامل بازتولید خشونت نشود. قرآن کریم برای جوامع درگیر بحران، استراتژی «صفح جمیل» (عفو کریمانه) را توصیه می‌کند (سوره حجر، آیه ۸۵).

در دوران پسا جنگ، عدالت صرف می‌تواند به چرخه انتقام منجر شود. قرآن تربیت پیروانش را بر پایه «عفو» قرار می‌دهد تا جامعه بتواند از گذشته عبور کند. این یک مهارت تربیتی است که قدرت بخشیدن را بالاتر از قدرت انتقام معرفی می‌کند.

فرزندان و اعضای خانواده را داراست (الحجرات: ۱۳؛ النحل: ۹۷). این نگاه، زن را از انفعال و مصرف‌گرایی در فرآیند تربیت خارج ساخته و به او نقشی فعال و تعیین‌کننده می‌بخشد.

دوران پسا جنگ

دوران پسا جنگ، مرحله‌ای از حیات اجتماعی است که پس از پایان مخاصمات مسلحانه فرا می‌رسد، اما آثار مخرب و ماندگار جنگ همچنان در

عرصه‌های مختلف روانی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جامعه حضور دارد. این دوران با چالش‌هایی چون اختلالات روانی، ازهم‌گسیختگی خانواده‌ها، فقر، خشونت، و نیاز به بازسازی زیرساخت‌ها و سرمایه اجتماعی شناخته می‌شود (گالتونگ، ۱۹۹۶/۲۰۱۲).

جنگ‌ها فقط زیرساخت‌های فیزیکی (پل‌ها، جاده‌ها، کارخانه‌ها) را ویران نمی‌کنند، بلکه «ساختارهای اقتصادی» را نیز بازتعریف می‌کنند: گالتونگ برای این باور است که خشونت مستقیم (جنگ) تبدیل به «خشونت ساختاری» می‌شود که پس از پایان جنگ در جامعه رسوب می‌کند: عادی‌سازی خشونت: وقتی جامعه‌ای سال‌ها با خشونت زندگی کرده، آستانه تحمل خشونت در میان افراد بالا می‌رود. خشونت خانگی، زورگیری و قلداری خیابانی در جوامع پساجنگ، بازتابی از «خشونت درونی شده» است. در دوران جنگ، گروه‌هایی قدرت می‌گیرند که از راه قاچاق یا جنگ‌افروزی ثروتمند شده‌اند. در دوران پساجنگ، این گروه‌ها معمولاً در برابر بازگشت به قانون و اقتصاد شفاف مقاومت می‌کنند.

سقوط نهاد خانواده: نبود مردان (کشته‌شده یا مجروح)، آوارگی و فقر، ساختار سنتی خانواده را فرو می‌پاشد. جامعه پساجنگ اغلب با افزایش تعداد کودکان خیابانی، زنان سرپرست خانوار آسیب‌دیده و نسل‌های «سوخته» روبروست که دوران کودکی‌شان در صدای انفجار سپری شده است.

نقش دوگانه زن، موضوع و فاعل تربیت

همانطور که اشاره شد، زن در نگاه قرآنی، هم گیرنده و هم دهنده تربیت است. این نقش دوگانه، به‌ویژه در بستر خانواده، او را به کانون توجه در فرآیندهای تربیتی تبدیل می‌کند. در دوران پساجنگ، که نیاز به ترمیم آسیب‌های روانی و بازسازی هویت‌ها بیش از پیش احساس می‌شود، نقش زن به‌عنوان فاعل تربیت، اهمیت بسزایی می‌یابد (جوادی آملی، ۱۳۸۷).

مبانی خانواده‌شناختی در دوران پساجنگ خانواده؛ محل سکونت و آرامش

قرآن کریم، خانواده را بنیان جامعه و مهم‌ترین کانون عاطفی و روانی برای اعضا معرفی می‌کند. واژه «سکینه» که در آیه ۲۱ سوره روم در رابطه با پیوند زناشویی به کار رفته است، حاکی از آرامش، اطمینان و آسایش روانی است که باید در محیط خانواده حاکم باشد. همچنین، آیه ۸۰ سوره نحل، خانه را بستری برای سکونت و آرامش معرفی می‌کند. حفظ و ارتقاء این سکینه، در دوران پساجنگ که اضطراب و ناآرامی غالب است، از اهمیت حیاتی برخوردار است.

جایگاه تربیتی زن در دوران پساجنگ

قرآن کریم، با ترسیم شخصیت زنانی چون آسیه و مریم علیهم‌السلام، الگوهایی ممتاز از زن مؤمن را به بشریت معرفی می‌دارد. این الگوها، نه در انزوا، بلکه در متن جامعه و در مواجهه با چالش‌های بزرگ، استوار مانده و نقش تربیتی خود را به بهترین نحو

ایفا کرده‌اند. (طباطبایی، ۱۴۱۷ق، ج ۱۶).

نقش زن در شکل‌گیری هویت ایمانی کودک در دوران پساجنگ

مادر، اولین و تأثیرگذارترین معلم کودک است. تعالیم دینی و روایات متعدد، بر جایگاه رفیع مادر در شکل‌گیری هویت ایمانی، اخلاقی و اجتماعی فرزندان تأکید دارند. روایات فراوانی، همچون «الجنة تحت اقدام الامهات» (حرعاملی، ۱۴۰۹ق)، اهمیت نقش مادر را در تربیت نشان می‌دهد. در دوران پساجنگ، که هویت‌ها متزلزل شده و نیاز به بازسازی روانی عمیق است، نقش مادر در نهادینه‌سازی ارزش‌های دینی و اخلاقی، حیاتی‌تر می‌شود. زن به عنوان کنشگر اجتماعی در تربیت جامعه محسوب می‌شود.

زن مسلمان، تنها در حیطه خانواده محدود نمی‌شود، بلکه به عنوان یک «کنشگر اجتماعی» نیز در تربیت جامعه نقش ایفا می‌کند. مشارکت زنان در صحنه‌های مختلف اجتماعی صدر اسلام، در عین حفظ عفاف و حیا، مؤید این موضوع است (احزاب: ۳۳).

اقتضائات دوران پساجنگ و نقش تربیتی زنان

پس از پایان درگیری‌های مسلحانه، جامعه با مجموعه‌ای از چالش‌های پیچیده روبرو می‌شود که نیازمند رویکردی چندبعدی برای مقابله است. جنگ، بستر اصلی بروز و تشدید اختلالات روانی مانند اضطراب، افسردگی، اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) و سوگ‌های پیچیده (Complex Grief)

است. از دست دادن عزیزان، تخریب محیط زندگی، و تجربه وحشت، عمق این آسیب‌ها را افزایش می‌دهد (امامی، ۱۳۹۴؛ WHO، ۲۰۱۷). جنگ، بسیاری از ساختارهای خانواده را متزلزل می‌سازد؛ از جمله از بین رفتن سرپرست خانواده، بی‌خانمانی، و فقر اقتصادی که بر سلامت روان و توانایی فرزندپروری تأثیر منفی می‌گذارد. این عوامل، نیازمند توجه ویژه در فرآیندهای بازسازی اجتماعی هستند.

زنان، تاب‌آوری و ترمیم پیوندها در پسا جنگ

زنان، عموماً در مراقبت عاطفی از اعضای خانواده، به‌ویژه کودکان و سالمندان، نقش کلیدی دارند. همچنین، حفظ و تقویت شبکه‌های خویشاوندی و اجتماعی، از نقاط قوت آنان محسوب می‌شود. این ظرفیت‌ها، در دوران پسا جنگ برای بازسازی پیوندهای از هم گسیخته و ایجاد حس تعلق و امنیت، بسیار ارزشمند است.

آموزه‌های قرآنی درباره صبر در مصائب (بقره: ۱۵۵-۱۵۷)، احسان به دیگران (نحل: ۹۰)، عفو و گذشت (شوری: ۴۰)، و اصلاح ذات‌البین (حجرات: ۱۰)، چارچوب هنجاری قدرتمندی برای ایفای نقش تربیتی و اجتماعی زنان در مواجهه با پیامدهای جنگ فراهم می‌آورد. این آموزه‌ها، زنان را قادر می‌سازد تا با رویکردی سازنده، به ترمیم زخم‌ها و بازسازی روابط بپردازند (نساء: ۱۲۸).

الگوی تربیتی قرآنی برای زنان در دوران پساجنگ

با در نظر گرفتن جایگاه زن در آموزه‌های قرآنی و اقتضائات دوران پساجنگ، می‌توان الگوی تربیتی جامعی را برای زنان استخراج نمود که ابعاد مختلف فردی، خانوادگی و اجتماعی را در بر می‌گیرد.

۱) تقویت بنیان‌های ایمانی، اولین و اساسی‌ترین گام در راستای توانمندسازی زنان برای مواجهه با چالش‌های دوران پساجنگ است.

۲) دعوت به امید رحمت الهی (طلاق: ۲-۳)، و تشویق به دعا و مناجات، ابزارهای قدرتمندی برای بازیابی روحیه و تقویت تاب‌آوری در شرایط دشوار هستند.

۳) توجه به سلامت عاطفی و ارتقاء فضائل اخلاقی، در بازسازی روابط خانوادگی و اجتماعی پساجنگ، نقشی اساسی ایفا می‌کند.

۴) ترویج فرهنگ رحمت، عفو و گذشت در خانواده، از مهم‌ترین کارکردهای تربیتی زنان در دوران پساجنگ است. این امر به ترمیم روابط آسیب‌دیده و کاهش تنش‌ها کمک می‌کند (نور: ۲۲؛ شوری: ۴۳).

۵) آموزش مهارت‌های ارتباطی مؤثر و گفت‌وگوی سازنده در خانواده، برای بیان احساسات، درک متقابل و حل و فصل اختلافات، که پس از جنگ تشدید می‌شوند، ضروری است.

نتیجه گیری

تحلیل آموزه های قرآنی نشان می دهد که زن، در نگاه این کتاب آسمانی، موجودی کریم، توانمند و دارای نقش محوری در ساختار خانواده و جامعه است. این جایگاه، نه تنها در شرایط عادی، بلکه در دوران پرتلاطم پسا جنگ نیز، قابلیت هدایت و توانمندسازی زنان را داراست. یافته محوری این پژوهش آن است که زن قرآنی در دوران پسا جنگ، نه صرفاً قربانی جنگ و منفعل، بلکه کنشگری تربیتی است که با تکیه بر ایمان، صبر، عواطف انسانی و مهارت های اجتماعی، نقشی تعیین کننده در بازسازی فرد، خانواده و جامعه ایفا می کند. درک این ظرفیت ها، لزوم بازنگری در سیاست گذاری های اجتماعی و فرهنگی در جوامع پسا جنگ را آشکار می سازد. این سیاست گذاری ها باید بر مبنای آموزه های قرآنی، با رویکردی جامع به توانمندسازی زنان در ابعاد مختلف فردی، خانوادگی و اجتماعی، طراحی و اجرا شوند تا بتوانند به ترمیم زخم های دوران جنگ و بازسازی جامعه ای سالم و پویا یاری رسانند.

منابع و مآخذ

*قرآن کریم.

۱. حر عاملی، محمد بن حسن (۱۴۰۹ق). وسائل الشیعة. قم: مؤسسه آل‌البیت.
۲. سبحانی، جعفر (۱۳۸۲). منشور جاوید. قم: مؤسسه امام صادق علیه السلام.
۳. طباطبایی، محمد حسین (۱۴۱۷ق). المیزان فی تفسیر القرآن. بیروت: مؤسسه الاعلمی.
۴. قرائتی، محسن (۱۳۹۲). تفسیر نور. تهران: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن.
۵. مطهری، مرتضی (۱۳۸۷). تعلیم و تربیت در اسلام. تهران: صدرا.
۶. مطهری، مرتضی (۱۳۹۰). نظام حقوق زن در اسلام. تهران: صدرا.
۷. موسوی خمینی، روح‌الله (۱۳۶۱). صحیفه امام. تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.
۸. سازمان ملل متحد زنان (۲۰۱۵). پیشگیری از مناقشه، دگرگونی عدالت، تأمین صلح. نیویورک.
۹. گالتونگ، یوهان (۲۰۱۲). صلح از طریق وسایل مسالمت‌آمیز. تهران: نشر ثالث.

مقاله:

۱. احمدی، لیلا (۱۳۹۸). تاب‌آوری خانواده‌های جنگ‌زده و نقش مادران.

پژوهش نامه رفاه اجتماعی، ۱۹(۴)، ۷۷-۹۹.

۲. امامی، مریم (۱۳۹۴). بررسی پیامدهای روان شناختی جنگ بر خانواده. فصلنامه پژوهش های روان شناختی، ۱۰(۳)، ۴۵-۷۲.
۳. سادات، زهرا (۱۳۹۶). نقش زنان در بازسازی اجتماعی پس از جنگ. مطالعات زنان، ۸(۲)، ۱۰۱-۱۳۰.
۴. غرویان، محسن (۱۳۹۵). الگوی مشارکت اجتماعی زن مسلمان در قرآن. مطالعات اسلامی زنان، ۵(۱)، ۹-۳۴.
۵. موسوی، فاطمه (۱۴۰۰). تحلیل گفتمان قرآنی درباره کرامت زن. فصلنامه مطالعات قرآنی و حدیث، ۲۳(۲)، ۵۵-۸۰.

کتاب لاتین:

United Nations Women (2015). Preventing Conflict, Transforming Justice, Securing Peace. New York.

مقاله لاتین:

Abu Bakr, Uthman (2003). Value Education for Children in Post-War Muslim Communities. Journal of Islamic Education, ۲۳(۱)، ۲۹-۴۷.

Table of Contents

A Study of Home Management During the Ramadan War and the Theory of Feminine Jihad-e-Tabyin from the Perspective of the Quran and Martyr Khamenei / Zohreh Aliannezhadi, Mohammad Ismail Salehizadeh

A Study of the Role of Motherhood in Educating the Resistant Generation in Imam Khamenei's Thought / Somayeh Ghiyasvand, Nasrin Asadbeigi

A Study of the Theology of Resistance in the Verse of Takhyir with an Emphasis on the Role of the Prophet's (PBUH) Wives / Ebrahim Baghshani, Fatemeh Najafian, Zahra Hashemi-Mad

A Study of Feminine Resilience in Soft Crises from the Perspective of Martyr Ayatollah Khamenei's Thought / Akram Bahramian, Maryam Jamshidian

A Study of the Educational Role of the Family in Promoting the Divine Discourse of Expectation and Mahdism with an Emphasis on the Verse of Ested'af and Imam Khamenei's Viewpoint / Vajiheh Ashrafi, Tayyebbeh Arab-Ahmadi

A Study of the Positive and Negative Dimensions of Resistance in the Behavior of the Prophets' Wives (Case Study: Surah al-Tahrim and Ayatollah Khamenei's Opinions) / Ali-Asghar Akhoundi, Behnoush Ajoudani, Seyyede Marziyeh Mousavi

A Study of the Educational Status of Women in the Post-War Era with a Focus on Explaining Quranic Perspectives on Women and Family / Rouhollah Mohammadi, Mina MohammadKhani